

İSKİLİPLİ ATIF ve ZERZEVAT TARİHÇİLER!

Dr. Mehmet SILAY,

4 Şubat 2025

<https://www.hertaraf.com/koseyazisi-dr-mehmet-silay-iskilipli-atif-ve-zerzevat-tarih-ciler-2834>

Dünyada Resmî ideolojilerin yayın organı olan –sahibinin sesi- köpek marka-Pravda ve El Ehram gibi bizde Cumhuriyet ve Sözcü de devlet yıkan İttihat ve Terakki Partisinin izdüşümü olan ana muhalefetin amiral gemisidir.

Türkiye’de Ana muhalefete Parti değil, Devlet düşmanlarına arka çıktığı için, zararlı örgüt denebilir. İşte Cumhuriyetin 27.2.2021 Cumartesi günü Araştırmacı-yazar imzasıyla O. Selim Kocahanoğlu “İskilipli Atıf Efendi ve Siyasal İslam” başlığıyla yayınlanan yazısının bir yanlıyla başladığını gördük.

Siyasal İslam lafıyla İlk düğme yanlış iliklenmişti. İstiklal Mahkemesi arşivlerine girmemiş olan yazar, Eksik bilgiyle başlamış olabilirdi, kasıt düşünmedik.

Devam eden satırlarda yalan ve iftira vardı. Yazı inancı ve düşüncesi uğruna hayatını feda eden şehit ilim adamına ağır bir hakaretle sonlandı.

Düğmeye basılmıştı. Aynı günlerde Yılmaz Özdil, Sinan Meydan ve bu talihsiz yazıdan alıntılar yaparak sosyal medyada yayınlanan Alper Aksoy’un akıl dışı yazıları çıktı.

Saldırı halinde birlikte iftira, yalan ve hakaretler Milletın yüreğinde özel yeri ve değeri olan

Müderriş İskilipli Atıf Efendiyi basın yoluyla itibarsızlaştırmak için yapılan bir altıncı kol faaliyetidir.

Hiçbiri de çağdışı Engizisyon ve İnfaz timi olan İstiklal Mahkemelerinden bahsetmediler. “Astık ya, idam ettik ama yetmedi, yürekleri soğumadı, bir kere de kurşuna dizelim, itibarsızlaştıralım, Milletın gözünden düşürelim” istediler.

Fakat asıl kendileri milletın gözünden ve gönlünden düşüleder.

En hafif ithamları “Şapka karşıtı kitap yazdığı için değil, halkı isyan ve irticaya teşvik ettiği için ve Milli Mücadeleye karşı Beyanname yayınladığı için Anayasayı tağyir ve vatana İhanetle asıldı.” Dediler.

EV ÖDEVİ YAPANLARIN YALAN ve İFTİRALARI

İngiliz işgalindeki başkentimiz İstanbul’da, zor şartlarda sosyal sorumluluk üstlenen bir Osmanlı münevveri, Fatih Müderriş ve Kabataş Lisesi lisan öğretmeni olan İskilipli Atıf Efendi için “Sürgün edildiği Bodrumda cami kapısında gayrı meşru para topladı-yalan, Ramazanlarda

cer hocalığı yaptı-yalan, İstanbul'dan Bodrum'a sürüldü-yalan, Atıf Efendi hayatında Bodrumu görmedi. Bodruma sürülen arkadaşı Müderris Rasim Efendiyi kurtarmak için Ona ve geride bıraktığı ailesine yardım etti. Diğer bir iftira İbrahim Tali'nin pasaportunu çalarak-yalan, Kırırma kaçtı. Medrese Arkadaşı ile anlaşarak rızasıyla ve Onun pasaportuyla Tophaneden kalkan vapurla Kırırma gittiği doğrudur.

Haberli geldiği Bahçesaray'da bir âlim-bir aziz misafir olarak karşılanıp ağırlandı. Ona rağbet ettiler, sohbetlerinden yararlanmaya çalıştılar. Kırırmedreselerinin ıslahı için Ona Vakıflardan sorumlu bakanlık teklif edildi.

Meşhur tabirle “Altı asırlık Cihan Devleti Osmanlıyı altı günde yıkan İttihat ve Terakki” Onu, başkent İstanbul'dan uzaklaştırmak istediği için, çoğu Müderris olan kalabalık bir ilim adamı gurubuyla birlikte Sinop'a sürgün edildi. Suçlayan güçler gerekçeyi de icat ediyordu. Çorum ilçelerinde ve Boğazlayanda sürgün müddeti dolunca tekrar İstanbul'a döndü. Bir adli hata yapılmış, bir yanlışlık olmuş dediler ve Ona daha sorumlu bir üst görev verdiler.

İNGİLİZ ENTRİKASI

İngilizlerin iki İstihbarat örgütü dünyayı karıştırmaktadır. Britisch Central İntelijans ve Colonial İntelijans. Merkez ve Sömürgeler İstihbaratı.

Meşhur vurgu; “Okyanusta iki balık birbiriyle kavga ediyorsa mutlaka bir İngiliz parmağı vardır. İstanbul'da da bütün Resmî kurumlar, karakollar, Meşihat ve Meclis İngiliz İstihbaratının baskı ve tehditleri altındadır.

1918-1923 arasında beş yıl İstanbul işgal altındaydı. 19 Şubat 1919'da bir gurup ilim adamıyla birlikte “Cemiyeti Müderrisin” yani bugünkü tabirle Öğretmenler Derneği'ni kurdu. Müderrislerin sosyal standartlarını korumak ve dayanışmalarını sağlamak ve onlarla ülke çapında iletişim kurup haberleşmek için de Anadolu ve Rumelide 18 şubesini açmayı da başardılar. Kitap çalışmaları yapmaya başladı. İstanbul'da Eşref Edip ve Mehmet Akif ikilisinin gayretiyle çıkan Sebilurreşadⁱ, Beyanul Hak, Alemdar ve Tahirul Mevlevi'nin yayınladığı Mahfel Dergilerinde yazıları yayınlanmaya başladı.

15 Mayıs 1919 günü İzmir'in işgalini bir gurup arkadaşıyla birlikte İngiliz Sefareti önünde protesto ettiler. Konuşmacı Atıf Efendiydi. Dokuz ay sonra 24 Aralık 1919 da aynı Dernek “Teali-i İslam” adıyla hizmete devam etti. Atıf Efendi, Çok okuyan ve yazan velut bir düşünce ve aksiyon adamıydı.

BEYANNAME İNGİLİZ-ARACI MUSTAFA SABRİ VE DÜRRÜZADE

İşgal altındaki İstanbul Gazetelerinde çıkan Beyannameler, Resmî duyurular ve hatta “Huruc Alel Sultan” Fetvaları İngiliz Kolonyal Entelijansının-İstihbaratının kontrolünde yayınlanırdı.

Yayına hazırlanan Kuvayı Milliye Aleyhindeki Beyanname üzerinde Mustafa Sabri Efendiyle ters düştüler. Tahirul Mevlevi olayın canlı şahidi ve müdahilidir. Verdiği ifadelerde, savunmalarında ve tarihi belge niteliğindeki Siyasi Hatıralarım kitabında konuya açıklık getirir.

“Huzur Dersleri” kitabını 2. Cildinde Prof Ebul Ula Mardin, sekiz sayfada anlattığı İskilipli Atıf’ın Dramınında yine konuya değinir.

Meşihat kurumu içinde yalnız İngiliz İstihbaratının baskı ve tehditlerine direnen ve alet olmayan Şeyhulislam Haydarizade İbrahim Efendi olmuştur.

Mustafa Sabri Efendi ve hele İstihbarata nerdeyse teslim olan Dürrüzade Abdullah Kuvayı Milliye aleyhinde beş ayrı fetva yayınlanmasına aracı olmuştur.

İSKİLİPLİ ATIF KUVAYI MİLLİYESİDİR

Sebilurreşad aydınlarıyla aynı gurup içinde olan İskilipli Atıf Efendi, Tahirul Mevlevi ile birlikte itiraz için gittikleri Meşihatta Mustafa Sabri Efendiye söylerler ve sonra da yayınlarlar;

“Kuvayı Milliye’ye karşı olmak dinen caiz değildir. Düşman işgaline karşı Anadolu’da çarpışanlar Asi değil fisebilillah Mücahittir. Bu Fetvalar Mualleldir-geçersizdir. Geri alınmalıdır.” Bu satırlar Ankara İstiklal mahkemesi zabıtlarında ve savunma metinlerinde mahfuzdur.

Ayrıca 17 Kasım 1922 günü Sultan 6. Mehmet Vahdettin yurttan kaçtı.-yalan- Kaçmadı sürüldü. Bütün Osmanlı Hanedanı yaşlı ninelerden kundaktaki bebeğe kadar İngiliz Kolonyal İstihbaratı tarafından zorla bir gemiye doldurularak İtalya’ya sürgün edildiler. Sürgünün dördüncü yılında Osman Gazinin torunu 6. Mehmet Vahdettin Vatanından uzaklarda bir sahil kasabası olan San Remo’da vefat etti. İlerleyen yıllarda Fransa, İngiltere, Amerika, Beyrut ve Şam’a dağılan Osmanlı Hanedanı onlara reva olmayan bir sefalet içinde yaşadılar.

Atıf Efendi kurduğu yayınevinde on yılda elli eser vermeyi tasarladı. İslam Fıkhı üzere yazmaya ve yeni eserler vermeye başladı. 1923 Tesettürü Şer’i ve Din-i İslam’da Men’i Müskirat Alkol Yasağı risalelerinden sonra da 12 Temmuz 1924’te küçük boy 32 sayfa “Frenk Mukallitliği ve Şapka” risalesini yayınladı. İslam Hukuku üzerine çalışmalarını sürdürdü. Bugün 6 ciltlik İslam Fıkhı kitabı İskilipliye Rahmetle anmaya yeter.

Yazısında ifade ettiği gibi, habis bir Niyet Okuma seansı başladı Kocahanoğlundu; “Bu risaleyi yazma amacı dinsiz cumhuriyete şapka simgesiyle yumruk indirmektir.”

NEFRET SUÇU İŞLENMİŞTİR

Ankara İstiklal Mahkemesinin hukuk adamı olmayan Hâkimleri de böyle uyguluyorlardı. “Bir-iki soru sorduktan sonra hemen karar vereceksin, sallandıracaksın.”

ZİRZEVAT Tarihçilerinde de söylemlerinin ana dinamiği Nefrettir. Yazılarda açıktan Nefret suçu işlenmektedir. Bir ideolojik karşıtlıktır.

Ayrıca bu üslup doğrudan kutuplaştırır, ayrıştırır, ötekileştirir ve sürgit düşmanlığa aracılık eder. Bu psikolojinin teşhisi ön yargı ve Obsessif Sendrom’dur, saplantıdır.

Çünkü bunlar Milletin temel değerleriyle barışık değiller hatta değerlere düşmanlar.

İnancı ve ifade özgürlüğü uğruna kitabın ortasından konuşan ve bu yüzden yaşama hakkı gaspedilen alim ve aziz şehitlere saldırırken temel değerlerden öc alıyorlar.

Genç nesillere ve yeni kuşaklara İslami Hayatı yol haritası olarak sunan ilim ve aksiyon adamlarından Ankaralı İbrahim Ethem gibi İskilipli Atıf da çağdışı bir Engizisyon mahkemesi tarafından salben idam edildiler.

Ankara İstiklal Mahkeme Reisi Ali Çetinkaya'nın Meclis koridorunda tartıştığı Kars Fatihi Deli Halit Paşayı sırtından vurarak işlediği cinayeti örten Resmî İdeolojiye diyet borcu vardı. Yanında Hâkim makamında oturan bir tıp doktoru Reşit Galip ile birlikte iki-üç duruşmayla adam asıyorlardı.

Yazılı ve görüntülü ifadelerde sembol şablonlar ve aşınmış vecizeler yeterlidir. Başbakan olmayı kafaya koyan Yurtta Sulh-Cihanda Sulh deyiverir. Banka soyarken Kar Maskesi, Ülkeyi soyarken Atatürk maskesi yeterlidir.

İSYAN DEĞİL SİVİL İTAATSİZLİK

“Frenk Mukallitliği ve Şapka” risalesi ilk üç ayda tükenmişti. Şapka İktisası Kanunu çıktığı 25 Kasım 1925 ‘ten sonra itham edildiği gibi ücretli-ücretsiz olarak doğu illerine gönderilmedi. Çünkü mevcudu yoktu. Ayrıca sanık yerinde olan değil, Müddei İddiasını ispatla mükelleftir.

Erzurum’dan Giresun’a, Maraş’tan Rize’ye kadar halkın yaptığı yürüyüşler İsyân değil, SİVİL İTAATSİZLİKTİR. Çünkü kimsede silah yoktu ve tek mermi sıkılmamıştır.

Mustafa Sabri Efendiye karşı yapılan itiraz, red ve tartışmadan iki ay değil sadece İki GÜN sonra yayınlanan TEKZİPNAMEYİⁱⁱ belge olarak kabul etmeyen Reşit Galip, bu tezvirat Kültürünün ürünü Zerzevat Tarihçisi gibi önyargılıydı ve Niyet Okuyucuydu.

Zihin Arkasını Okumaya kalkan Kocamanhanoğlu’na kendilerinin yakından tanıdığı merhum Nureddin Topçunun “İstiklal Mahkemelerinde Hâkim yoktur, Eşkiya vardır!”, “27 Mayıs Darbesinde Başbakan asanlar İstiklal mahkemesi yanında yunmuş-yıkanmıştır!” tarihi tespitlerini hatırlatırız. Bu vatandaş Niyet Okuyan, zihin arkasını okuyan fakat Arşive girip Mahkeme Zabıtlarını okuma zahmetine katlanmayan, delile itibar etmeden vicdani kanaatleriyle Salben İdam Kararları verip hemen infaz ederek emperyalistlere ev ödevi yapan Hainlerle aynı kulvarda yürümektedir.

İddialarını güçlendirmek için Yaşar Nuri Öztürk ve Merhum Süleyman Nazifeⁱⁱⁱ atıflar yapan, kendi tabirleriyle Zerzevat değil, Zirzevat Tarihçileri İskilipli Atıf için, “O hâkimin yerinde ben olsaydım Atıf Hocayı sehpadan indirip, tekrar-tekrar asardım!” Diyen Haydar Baş ile aynı tabağa kaşık sallıyorlar.

SON SÖZ

Muhammed Atıf Efendi, Tahirul Mevleviyle birlikte reddettikleri ve karşı Tekzipname yazdıkları Beyanname Mustafa Sabri Efendiye aittir!

İstiklal Mahkemelerinin TBMM’de muhafaza edilen ve transkripsiyondan sonra Meclis Başkanlığı tarafından yayınlanan zabıtları, sanık ve şahitlerin ifadeleri, İ.Ü. Medeni Hukuk ve Toprak Hukuku Ord.Prof. Ebulula Mardin’in Huzur Dersleri 2. Cilt s178. Ve Duruşmaların birinci derece sanık ve şahidi olan Tahirul Mevlevi’nin İstiklal Mahkemesi Hatıraları asılan âlimleri tarih huzurunda aklamakta ve aydınlatmaktadır

Asıl “Katıksız Hainler” eksik bilgiyle nefret suçu işleyen ve sisteme yaranan üsluplarıyla resmî İdeolojinin tasmalı zağarlarıdır. Şüphesiz Allah Muntakimdir.

1. Sebilurreşad mensupları arasında başta İskilipli Atıf Efendi olmak üzere Tahirul Mevlevi, Ermenekli Müderris Saffet Efendi, Ahıskalı Ali Haydar Efendi, Eşref Edip, Ali Şükrü, Abdurreşit İbrahim, Elmalılı Ahmet Hamdi Yazır, Cevat Rifat Atilhan, Said Halim Paşa, Gaspralı İsmail, M. Şevket Eğyi, Ebul Ula Mardin, Said Nursi ve Eşref Sencer Kuşçubaşı bu beyannameyle Anadolu’da parlayan Kuvayı Milliye’ye destek verdiler.
1. Tekzipname. İskilipli Atıf Efendinin Yunan teyyareleriyle Eskişehir üzerine atılan beyannameler üzerine Tekzipnamesi. Vakit Gazetesi. 25 Teşrinievvel 1336- 25 Ekim 1920 No;1034 s.3

**İSKİLİPLİ ATIF
HOCA’YI AKLAYAN
BELGE NEDEN
GÖRMEZDEN
GELİNDİ?**

**Amaç yargılamak mı,
yoksa asmak mı?**

1. SÜLEYMAN NAZİF'İN GARAZKÂR YAZISI “Ulucanlar cezaevindeki koğuştayız.

Münzevi günlerden birinde elime geçen gazetede Süleyman Nazif Beyin “İmana Tasallut” ünvanlı bir risalesinin o gün intişar etmiş olduğu ilanlar kısmında mündemiç bulunuyordu. Ahlak ve Mürüvvet adına son derece müteessir oldum. Cezaevinde kendini müdafaa imkânı olmayan bir insandan intikam almaya kalkması hafızama sığmadı. Yazar Süleyman Nazif'in İmana Tasallut risalesi ve Atıf Hoca bağlantısı neydi? Mahfel Mecmuasının sahibi ve koğuşt arkadaşı Tahirul Mevlevi anlatıyor.

Bu bir ilmi münakaşadır.

Nasıl Gelişmiş?

“Vatan Gazetesinde Ubeydullah Efendiyle Resimli Gazetede Süleyman Nazif Bey arasında Oruç ile Fidyeye Cevazına dair yazılar yayınlanmıştı.

İşte Atıf Efendi Mahfil Mecmuasının 50, 51, 52. Sayılarında her iki yazarın da görüşlerinin doğru olmadığı hakkında mufassal bir makale yazdı.

Ne Süleyman Nazif ne de Ubeydullah Efendi buna cevap veremediler.

Süleyman Nazif bekledi.

Atıf Efendinin 12 Temmuz 1924 'te “Frenk Mukallitliği ve Şapka eseri çıktıktan sonra, vesile ittihaz ederek Son Telgraf gazetesinde ithamkâr ve ağır bir üslupla hücumda bulundu.

Atıf Efendi buna da cevaben bir yazı yazdı.

Süleyman Nazif Bey aynı gazetede ve aynı düşüncelerini ilavelerle daha da ağır suçlayarak tekrar etti.

Atıf Efendinin bu edep sınırlarını zorlayan Süleyman Nazif Beyin yazısına verdiği cevap bu sefer gazetede ve aynı sütunlarda yayınlanmadı.(!)

Basın ahlakına uymayan bu tavır üzerine Atıf Efendi yargı yolunu seçti.

Süleyman Nazif Beyi mahkemeye verdi.

Atıf Efendi “Yayın yoluyla tahkir ve tezyif” davasını kazandı. Basın-Yayın ahlakına uymayan SON TELGRAF Gazetesinden yüz lira tazminat aldı.”

Tahirul Mevlevi sözlerine devam ediyor.

“Ben Süleyman Nazif Beyin edebi kudretine hayran idim. Kendisi de bana iltifatkâr idi.

Hatta Mizacının dalgalanması ve fikri değişikliklerini dehasına hamlederdim.

Lakin adamın en tehlikeli anında -18 ay sonra-sırf ilmi bir mübahasedeki-konudaki-Mağlubiyetin Hincını almak için kendini savunamayacağı bir surette Jurnal vermeye kalkışmak

ne dinde hoş görülür ne de dinsizlikte...” İskilipli Atıf Efendi idam edildi, ben beratla İstanbul’a döndüm.

Süleyman Nazif bir gün Darul Fünun Müderrislerinden Ferit Beyle birlikte bana “Geçmiş olsun!” demeye geldiler. Süleyman Nazif Bey daha kapıdan girer girmez şevkle boynuma sarıldı. “Atıf Efendinin idamına teessür ve teessüfünü söyledi. Hatta Atıf Efendinin tevkifini gazetede okur-okumaz Polis müdüriyetine gittiğini, Muavin Aziz Hüdai Beyle görüştüğünü, Hocanın tevkifine sebep aradaki münakaşa ise, onun sırf ilmi bir konu olduğunu söyledim!” “Ha öyle mi? Diyerek Ona sadece Hayret hali gösterdim.(2) Tahirul Mevlevinin Ona gönlü kırılmış ve inancını kaybetmişti.

“Ona İade-i ziyarete gitmedim.” Diyor.

Çünkü tevkif edilip Ankara İstiklal Mahkemesine götürüldüğü ve Ulucanlarda tutuklu iken Son telgraf gazetesinde Süleyman Nazif, Tahirul Mevlevi’nin sahibi olduğu MAHFİL Dergisinden “İmana Tasallut” yazısında def’aten bahsetmiş, zikretmişti.

Bu durumda Tahirul Mevlevi de Vatan haini damgasıyla idam edilebilirdi.

“İmana Tasallut” risalesini yazan kalemin Garaz ve nefsanîyet bataklığında bitmiş olduğunu gösterir.”

Tahirul Mevlevi “İmana Tasallut” yazısı üzerine Süleyman Nazif’i gönlünden çıkarmıştı. Onu kaybetmenin de acısını duymuştu. İmana Tasallut yazısını okuduğunda Ona İslami ahlak namına kalben acımış ve ağlamıştı.

Süleyman Nazif’in vefatında da cenazesine gitmemişti.

Kendileri Ulucanlarda canlarıyla boğuşurken talihsiz ve kindar yazısıyla Süleyman Nazif’in tavrını İnsani bulmadığı için vefatına tarih düşürmemiş, edebiyat çevrelerinin beklentisine rağmen mersiye falan da yazmamıştı.”